

FREDERICO LUKEE SARJAKUVIA!

Tämänvuotisten Tampereen kansainvälisten lyhytelokuvajuhlien kansainvälinen kilpailu oli erittäin animaatioelokuvapitoinen. Myös juhlien grand prix ojennettiin animaatioelokuvalle, hollantilaiselle **Harrie Geelenille** elokuvasta *Getekende mensen, Piirretyt ihmiset*.

Parikymmenminuuttinen elokuva pohjautui autenttiseen ääninauhaan jossa huumaiden käyttäjät ja heidän vanhempansa sekä tuttavansa kertoivat asiasta. Itse animaatio ei ollut teknisesti eikä taiteellisesti mullistavaa, mutta sen yhteisvaikutus äänen kanssa oli kiistämättä vaikuttava.

Animaatiokategorian palkinto jaettiin kanadalaisen **Richard Condien** kymmenminuuttiselle naurupommille *The Big Snit, Suuri pamaus*. Sen lisäksi, että elokuva oli juhlien ehkä hauskin pätkä se oli animaation parhaiden perinteinen mukainen. Animaation vahva puolihan on juuri mahdollisuus tehdä mitä tahansa, rajana on vain tekijän mielikuvitus. *The Big Snit* oli täynnä yllätyksiä niin juonen kuin yksityiskohtienkin tasolla.

Kunniamaininta animaatiokategoriassa jaettiin jugoslavalaisen **Nedžad Begovicin** esikoisanimaatiolle *EKG* joka kuvasi sangen yksinkertaisin keinoin ihmisen elämänsä EKG-käyränä. Kiva pikku työ jonka paikalla ollut ohjaaja oli vilpittömän iloinen menestyksestään.

Toisen kunniamaininnan sai ruotsalaisten tekijöiden *Dagen Bräcks, Aamunkoitto*. Tarina oli kiehtova, liian aikaisin heräävä nalle joka lähtee maailmaan eikä kaikki olekaan vielä kohdallaan. Lastenfilmi joka kiehtoo aikuisiäkin, myös teknisesti erittäin näppärästi keritty. Käsikirjoituksen oli tehnyt sarjakuvualan nykyinen Ruotsin kulttinimi **Joakim Pirinen**.

Kansainvälisessä kilpailussa oli myös koko joukko muuta kivaa, erityisesti Englannista jossa tällä hetkellä on kukoistava *Tatcher*-pilailuun keskittynyt elokuvantekijäjoukko. Yhdysvalloista mukana oli **Jules Feifferin** käsikirjoitukseen pohjautuva varustelukierrettä pilkkaava *Boomtown*.

Juhlien erikoissarjoissa nähtiin jälleen animaatiota, joskaan ei niin loistokasta pakettia kuin vuotta aiemmin. Viisi esitystä oli koottu hollantilaisesta animaatiosta ja tämä paketti yllätti korkealla tasolla.

Elokuvajuhlien kanssa samanaikaisesti järjesti *Tampereen Nykyaikaisen Museo* ainutlaatuisen **Frederico Fellinin** piirroksien näyttely. Lovekustannuksen Fellinin-kirjastahan niistä jotkut ovat jo suomalaisillekin tuttuja, mutta museollinen niitä kerralla oli todella komea elämys.

Fellinihän oli suuri amerikkalaisen sarjakuvan ihailija ja on aikanaan elättänytkin itsensä karikatyristinä. Eräs-

sä kirjoituksessaan hän on kertonut pyrkineensä saamaan *Amarcord*-elokuvan värit samanlaisiksi kuin hänen lapsuudessaan lukemansa *Flash Gordonin* värit.

Museo oli myös oivaltanut sen mikä teki näyttelystä elämyksen: **Nino Rotan** musiikki. Fellinin elokuvia on vaikea kuvitella ilman hänen musiikkiaan ja se loi näyttelyynkin oman ainutlaatuisen hehkunsa. Sääli että musiikkia tarjottiin vain toisessa kerroksista.

Tämä vuosi sen taas osoitti, animaatioelokuvan ystävän paras mahdollisuus pysyä ajan tasalla on seurata tarkasti Tampereen elokuvajuhlia.

Heikki Jokinen